

Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
 Erișori neînfrânate cu se primă
 masou. Manuscrisurile nu se re-
 trimite!

Biroul de abonații:
 Brașov, piața mare Nr. 22

Inserează în primele în Viena
 Rudolf's Neue Zeitung & Vater-
 (Otto Mraz), "Neue Schatzkammer"
 Bernh. M. Duka, A. Oppel, J. Dom-
 berg, in Brașov: A. V. Goltz-
 berger An'om Mess Eckstein Be-nat:
 in Frankfurt: G. L. Domb; in Ham-
 burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
 garzondu pe o colună 4 or.
 și 80 or. Imbru pentru o pu-
 silecare. Publ. și mai dese
 după tarife și învoială.

Reclama pe pagina III-a o
 costă 10 or. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII

"Gazeta" este în să-care di.
 ABONAMENTUL ANUAL: 12
 Pe unu anu 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.

ABONAMENTUL ANUAL:
 Pe unu anu 40 franci, pe șase
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.

Se primumără la tôte officine
 postale din intru și din afară
 și la dd. colector.

ABONAMENTUL ANUAL:
 la administrațiune, piațamare
 Nr. 22, etagiul I.: pe unu anu
 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
 casă: Pe unu anu 12 fl., pe
 șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Unu exemplar 5 or. v. a. sau
 15 bani.

Atâtă abonamentele câtă și
 inserțiunile suntă a se plăti
 înainte.

Nou abonamentu
 la
"GAZETA TRANSILVANIEI".
 Cu 1 Ianuarie 1891 stilu vechiu
 se deschide nou abonamentu, la care in-
 vitamă pe toți amicii și sprijinitorii fôiei nôstre.

Prețulu abonamentului:
 Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
 pe șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl.
 Pentru România și străinătate: pe trei
 luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu
 anu 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de
Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anu 2 fl., pe
 șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anu 8
 franci, pe șese luni 4 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor și
 mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
 să binevoescă a scrie adresa lamurită și
 a arêta și posta ultimă.

Administrațiunea "Gazetei Transilvaniei".

Brașov, 18 Decembrie v. 1890.

A trebuit să surprindă pe ori
 și cine câtă de puțină atențiune
 s'a dat până acuma din partea
 presei germane din Austria pro-
 iectului de lege pentru asilurile
 de copii, ce l'a depusu contele
 Csaky încă înainte cu 9 luni pe
 biroulu camerei ungare. De tôte
 au vorbit foile vienesse: de marea
 mișcare pentru reforma adminis-
 trativă, de afacerea matriculelor
 și a botezurilor din căsătoriile
 mixte ș. a. numai de fatalul pro-
 iect de lege alu lui Csaky asupra
 grădinilor de copii nu s'au ocupat
 de loc, ca și când n'ar avé nici
 o importanță.

Cu atât mai mult a trebuit
 să surprindă cetindă în zilele
 acestea în "Neue freie Presse" și
 despre Kișdedovurile proiectate o
 mică corespondență datată dela
 Brașov.

Fôia numită vienesă stă în le-
 gătură cu cercurile guvernamen-

tale unguresci, de aceea părerile
 nefavorabile, ce le exprimă asupra
 fêtului ingeniului d-lui Csaky, sunt
 cu atât mai remarcabile.

Este lucru de mirstă, dice co-
 respondentulu fôiei vienesse, cum
 s'a putut, ca escentricitățile pro-
 iectului de lege pentru Kișdedo-
 vuri, cari sunt așa de necalcu-
 labile în urmările lor, să nici
 nu fiă luate în sémă de opini-
 una publică din punct de ve-
 dere obiectiv.

Eacă așa, cei din Austria s'au
 dedat să-i lase să lucreze pe Un-
 guri, cum știu ei, și, cu puține es-
 cepțiuni, se feresc chiar și numai
 de a atinge cestiuni, cari ar pute
 să producă sânge rău la guvernanti
 din Peșta. Și de aceste cestiuni
 se țin cu deosebire raporturile
 dintre Unguri și celelalte naționa-
 lități. Și în deosebi, în ce privesc
 diarele germane centraliste, aceste
 aprobă tactica Maghiarilor față
 cu naționalitățile și nu numai odată
 au declarat, că privesc la poli-
 tica maghiară suprematistă, ca la
 unu ideal.

Dér să vedem cum și în ce
 găsește "N. fr. Presse" escentrici-
 tățile proiectului de lege alu d-lui
 Csaky.

Mai întâiu amintesc dispozi-
 ționile, cari obligă pe comune de
 a înființa asiluri de copii cu chel-
 tuelile lor proprii și prin cari se
 constringă a cerceta asilurile a-
 ceste toți copii între 3-6 ani, ba
 și cei mai mici de 3 ani decât nu
 au îngrijirea necesară la părinți
 său la tutori. Suntă ciudate aceste
 dispoziții și pentru aceea, pentru-
 că, fiind deja în funcțiune vr'o 700
 deasiluri înființate de reuniuni și
 corporațiuni, nu se pôte dice, că
 nu există interesul pentru acele
 institute. In comitatulu Brașovu-
 lui nu e nici o comună săsescă
 fără asil de copii; tôte sunt în-

ființate de reuniunile de femei, nu-
 mai în Brașov sunt 5 grădini
 de copii germane și una maghiară,
 cu învățătore esaminate.

Tot așa de ciudate i se par
 dispozițiile, după cari nu numai
 femei, ci și bărbați se pôte dirige
 asilurile de copii, cu tôte că este
 știut, că Froebel a întemeiat
 grădina de copii pe iubirea femeii
 și în Ungaria cea dintăiu gră-
 dină de copii a fost înființată de
 o femeie, (contesa Brunswyk-Ko-
 ronka).

Escentrice și îngrijitore sunt
 în fine — o recunoște și fôia ger-
 mană suprematistă — acele dispo-
 ziții, după cari copii nemaghiari
 din asiluri se fiă introduși aici și
 în cunoștința limbei maghiare, ca
 a limbei statului.

Este, dice "N. fr. Presse", o
 absurditate din punct de vedere
 psihologic-pedagogic, să voiesc
 a introduce pe unu copil în în-
 vătura unei alte limbi, înainte
 de ce și-a însușit, nu numai cu
 memoria ci și cu inima, limba sa
 maternă.

Din cauzele aceste crede, că
 va fi lucru înțelept de a se des-
 bate acest proiect mai întâiu
 radical, înainte de a i-se da
 putere de lege.

Nu credem, că d-lu Csaky
 cu ai săi se fiă de aceeași părere.
 Ei s'au sfătuit câtă s'au sfătuit,
 însă numai cu scop că să găsească
 modalitatea spre a face din asilu-
 rile obligătore nisce pepiniere pen-
 tru maghiarisare.

Momentele psihologice - peda-
 gogice nici cea mai mică bătaie
 de cap nu le fac șovinștilor, ni-
 precum nu le au făcut nici
 atunci, când au desbătut și vo-
 tat legea dela 1879 pentru intro-
 ducerea obligătore a limbei ma-
 ghiare în școlile populare, înce-
 pându cu anul primu.

Lucru de căpeteniă este de a
 face Ieniceri din copii nemaghiari,
 celelalte sunt tôte lucruri secun-
 dare pentru șovinști.

Cestiunea ardelenă în camera română.

(Urmare.)

D. Al. Lahovari, ministru de es-
terne: D-lor, onor. D. Grădișteanu,
 unu deputat distins și tineru în această
 Adunare, a putut să ridice înaintea
 D-vôstră o cestiune din cele mai arde-
 tate, din cele mai grele și din cele mai
 periculoase.

Aplausele unei părți din Adunare...
Voci: Ale întregi Adunări.

D. ministru de externe: Vă rog
 să fiți foarte liniștiți în asemenea discu-
 țion, pentru binele D-vôstră și alu nostru
 tuturor.

Aplausele unei părți din Adunare
 au răspătit accentele D-sale calde...

O voce: Și patriotice.

D. ministru de externe: Au răs-
 plătit accentele D-sale și apelulu la
 sentimentele patriotice, cari găseșc tot-
 deuna unu răsnet în inima, chiar când
 rațiunea nu este totdeuna de acord cu
 sentimentulu.

Nu aceleași aplause ar răspăti pe
 ministru de externe, care ar rostii, dela
 această bancă, asemenea cuvinte; acelu
 ministru ar merita pôte altceva decât
 aplause decât ar trata cestiuni de felulu
 acesta așa cum le tratăză, fără grijă și
 fără răspundere, unu tineru și entusiastu
 deputat.

Voiu căuta să vă calmez pe toți
 și să vorbim altfel în asemenea ces-
 tiuni, în cari cele mai mari și cele mai
 scumpe, interese ale țerei nôstre sunt
 în joc; să vorbim cu liniște și cu
 măsură mai cum se cade din partea
 guvernului, ori de ce nuanță politică ar
 fi el.

Așadér, nu voiu răspunde decât în
 foarte scurte cuvinte asupra cestiunei
 pusă înainte de onor. D. Grădișteanu.
 D-lor, nici în Mesagiulu Tronului, nici
 în Adresa Camerei, nimic nu autorisă
 pe ori-cine în această Cameră să dică că,
 România a hotărît astădi o atitudine
 politică precisă și s'a unit cu una din
 cele două mari grupuri, cari împart
 Europa în acestu moment. Nimicu nu
 vă autorisă, din actele oficiale ale gu-
 vernului, să trageți asemenea conclu-

FOILETONULU "GAZ. TRANS."

Din engetările lui Blaise Pascal.

In romănesce I. G. Barițiu.

Vanitatea este atât de adencu în-
 rădăcinată în inima omului, încât unu
 soldat, o slugă, unu băiat de culină,
 unu hamal se laudă și voiesc să-și
 aibă admiratori săi. Și filosofii înșiși o
 voiesc acesta. Și cei ci ce scriu contra,
 vor să aibă gloria, de a fi scris bine,
 și cei ce le cetesc, vor să aibă gloria
 de-a le fi cetit; și eu, care scriu aceste
 am pôte, aceeași dorință, ba pôte de
 aceeași dorință suntă pătunși și aceia,
 cari le voru ceti.

—x—

Curiositatea nu e alta, decât vani-
 tate. In cel mai multe casuri cineva
 nu voiesc să știe unu lucru, decât pen-
 tru ca să vorbească despre el. Nu am
 călători pe mare, decât nu am pôte
 vorbi nici-odată despre ea, și nu pentru
 plăcerea nôstră am călători decât n'am
 avé speranța, că vom pôte face altora
 împărtășiri despre călătoriă nôstră.

—x—

Dreptatea și adevărulu sunt două
 puncte atât de subtile, încât instru-

mentele nôstre sunt cu mult mai to-
 cite, decât să le pôte atinge exactu.
 Decă le succede totuși, apoi strivesc
 punctulu principalu și se razimă în jur
 de el mai mult pe momentele false,
 decât pe cele adevărate.

—x—

Pentru conducerea corabiei nu se
 alege acela dintre pasageri, care este de
 nascere mai bună.

—x—

De unde vine, că unu schiop nu
 ne irită, pe când unu spirit schiopător
 ne irită? Provine de acolo, că unu
 schiop recunoște, că noi umblăm dreptu,
 pe când unu spirit schiopător dice,
 că noi suntem, cari schiopăm.

—x—

Nu iubim nici-odată persôna, ci
 calitățile ei; ori decât iubim persôna,
 apoi trebuie să dicem, că complexulu
 calităților face persôna.

—x—

Faptele bune ascunse sunt cele
 mai vrednice de stimă. Când aflu vr'una
 de acestea în istorie, imi place foarte
 multu. Inse ele totuși n'au fost făcute
 cu totul în ascuns, fiind-că au ajuns
 a fi cunoscute; și cu tôte că s'au luat
 tôte măsurile de a le ascunde, totuși o

neînsemnată împrejurare, prin care au
 ajuns la cunoștință, le micșorăză me-
 ritulu; pentru aceea partea cea mai fru-
 măsă a acestor fapte bune constă nu-
 mai în voința de a-le ascunde.

—x—

Când totul se mișcă în mod egal,
 se pare, că nu se mișcă nimic. Când
 totul merge spre disordine, ne pare că
 nimenea nu merge spre a se mișca. Celu
 ce se opresce înse, face să se observe
 mișcarea agitată a celorlalți ca și unu
 punct fixu.

—x—

Deși unele persône n'au nici unu
 interes de cele ce le spun, nu putem
 conchide de aci în mod absolut, că
 ele nu mint nici-odată, pentru-că sunt
 omeni, cari mint simplu numai casă mintă.

—x—

Omenii învătă tôte, numai nu și aceea
 de a fi omeni onești, și cu tôte acestea
 ei nu-și inchipesc a sci nimicu mai
 bine, decât a fi omeni onești. Ei își in-
 chipesc adevă a sci tocmai aceea, ce
 nu învătă de locu.

—x—

Știința lucrurilor esterne nu va fi
 în stare să mă mângăie pentru necoșința
 moralei în timp de restirite; însă școșința

moralei mă va mângăia totdeuna pentru
 necoșința lucrurilor esterne.

—x—

Timpulu vindecă durerile și plânge-
 rile, pentru-că omulu se schimbă și nu
 mai este aceeași persôna. Nici ofensa-
 torulu, nici ofensatul nu mai sunt ace-
 leași persône. Este în tocmai ca și când
 cineva peste două generațiuni ar vedé
 unu popor, care acum este iritat. Fran-
 cesii, cari astădi sunt iritați vor fi și
 peste două generațiuni totu Francesi, dér
 nu aceiași.

—x—

Ce artă vană mai e și pictura, care
 escită admirațiunea prin asemănarea de
 lucruri, alu oăroru originalu nu-lu admi-
 răm.

—x—

A-și bate jocu de filosofie, însem-
 néză a filosofa în adevăr.

—x—

Două legi ar fi de ajuns a guverna
 întreaga republică creștină, mai bine ca
 ori-ce alte legi politice: iubirea de Dum-
 neșu și iubirea deapropelu.

—x—

Cei necredincioși sunt cei mai cre-
 dincioși. Ei cred în minunile lui Ves-
 pasianu, ca să nu credă pe cele ale lui
 Moise.

siuni; și cătu pentru însinuirile organelor fără mandat și fără autoritate, cătu pentru închipuirile și povestele presei naționale și internaționale, acestea să-mi permiteti nici să le desmintă, nici să le discută.

„Mi pare rău, că am fost puțin surprins cu această cestiune; nu m'asteptam să se discute această parte a Adresei chiar astăzi.

Eram să aduc dosarul chiar dela ministerul de externe relativ la întrevădere M. S. Regelui cu M. S. Impăratul Austriei, pentru a răspunde cu acce la ore cari însinuiră făcute de onor. D. Grădișteanu, negreșit cu bună-credință.

Intâlnirea Majestății Sale Regelui cu Impăratul Austriei, în timpul vacanțelor, a fost foarte scurtă; o vizită curată de politeță între doi înalți suverani a două state vecine și amice. Aș pute să amintesc și legăturile de rude-nă, cari există între amândouă casele domnitoare. Dacă Majestatea Sa Regele ar fi mers să trateze cestiuni politice și să încheie tractate, nu scit D-vostre, că nu numai Țera Românească este o țară constituțională, d'ar și Austro-Ungaria este o monarhie constituțională? Atunci amândoi suveranii erau să fiă întovărășiți de miniștrii lor de externe.

Nici contele Kalnoky nu a fost alături cu Impăratul Austriei, nici eu nu am întovărășit pe M. Sa Regele. Totul se reduce la o vizită pură și simplă de curtenie, de cuviință, cum se cade când Suveranul nostru trece prin statele, cari sunt supuse Majestății Sale Impăratului Austriei. Asemenea decât un suveran dint'ună statu ore-care al Europei ar fi trecut prin țera noastră, cea mai elementară curtenie îl obligă să se oprască și să aibă o întrevădere cu Suveranul statului român.

Intru cătu privește visita D-lui general Vlădescu la manevrele militare, cari au avut loc în imperiul Austro-Ungar, cătu erași nu este altceva decât o invitațiune grațioasă, care s'a adresat ministrului nostru de resbel și la care i-a dat urmare.

Raporturile de amicițiă, cari le avem cu monarhia vecină sunt destul de strînse ca să nu se refuze o asemenea invitație. Și la noi au venit oficerii cei mai distinși din armatele străine; și în alte timpuri D. general Florescu, ministru de răboiu, a fost invitat și a mers de a asistat la manevrele armatei ruse la St. Petersburg.

Mi-aș pus o altă întrebare. M'ați întrebat: dacă există vr'o convențiune militară care ar fi fost iscălită între noi și monarhia austro-ungară? Dau cea mai formală desmințire acestui sgomot din jurnale. Prin urmare asupra acestor puncte precise, cari le-a atins on. D. Grădișteanu în discursul său, cred că am mulțumit Camera dându-i explicațiuni categorice și leale.

Acum, dacă este să ne explicăm asupra tendințelor generale ale politicei acestei țări; dacă mă întrebați despre tripla alianță; dacă mă întrebați ce atitudine avem să luăm față cu tripla alianță a puterilor centrale și față cu celelalte puteri, cari au rămas în afară de această grupare, răspunsul meu va fi scurt. Asemenea cestiuni nu este nici locul, nici timpul de a le trata. Totu ce pot să vă afirm este, că dacă în treita alianță menține pacea Europei, cum suntem autorizați să credem până acum; dacă nu este întocmită decât pentru a asigura lunei binefacerile neprețuite ale păcii, apoi noi Românii, cari avem trebuință de pace, cari aspirăm după pace, cari nu dorim decât pacea, nu putem să nu fim personal mulțumiți de o asemenea soluțiune și de asemenea cugetare în consiliile marilor puteri ale Europei: însă de acolo până a face un tratat special și formal cu această confederațiune de puteri, este un pas peste care n'am trecut.

Mi-se pare, că declarațiunea mea este erași formală în această privință.

M'a mai întrebat D. Grădișteanu: ce am face în viitor? Și dacă am face asemenea convențiune în viitor, ce condițiuni am cere pentru supuși monarchiei austro-ungare de origine română, cari locuesc în mare număr în țările de peste Carpați?

Acastă întrebare trebuia să o pună ministrului acela, care va face acest tratat, și să o pună la timpul când s'ar prezenta Camerei această convențiune, care după spiritul și litera constituțiunei noastre, d'ensa ar trebui să fiă supuși votului Corpurilor legiuitoare. Fîndcă însă guvernul actual nu ne propune o convențiune de felul acesta, sunt d'ar dis-

pensat a răspunde la o asemenea întrebare.

Totu ce pot să spun în general, ca să răspund cătu se p'ote de complect la cuvintele patriotice și la aventurile generose ale D-lui Grădișteanu, este, că atunci când s'ar face asemenea întocmiri între noi și Austro-Ungaria, — eu vorbesc în mod cu totul ipotetic, nu ca ministru, ci urmez pe D. Grădișteanu în aprecierile sale despre fapte viitoare, cari nu pot fi precisate, — când s'ar face asemenea întocmiri, apoi nici dragostea cu națiunea maghiară, nici antipatia n'ar pute dicta rezoluțiunile noastre, ci numai interesele bine chibzuite, bine cumpănite ale țerei, fără emoțiune, fără entuziasm, fără iubire și fără ură cătu acea națiune seu vre-o țară ore-care. (Aplause.)

Am cumpăni unde e pericolul, unde e scaparea, și făcend apelul la bunul simț și la patriotismul luminat al tuturor Românilor din ori-ce partid, în unanimitate am decide de sorțea țerei noastre, de interesele supreme ale națiunei române. (Aplause.)

Aș putea să mă mărginesc aici, căci chiar D-vostre m'ați dispensat să răspund celor-lalte desvoltări, cari le-ați făcut; chiar D-vostre ați recunoscut, că ministerul afacerilor străine al regatului român cu guvernul oficial al țerei nu are nici o competență, nici un titlu ca să intervină în favoarea supușilor unei puteri străine, fiă chiar acei supuși de un nem și de un sânge cu noi. Precum noi, ori-cătu de mic am fi, nu am primi și ne-am scula în picioare, ca un singur om, când am vedea, că un guvern străin, o putere cătu de mare ar veni să se amestece în raporturile dintre guvernul român și supușii acestui stat, de ori-ce nem și de ori-ce origine ar fi, asemenea trebuie să înțelegeți, că o putere străină, nu numai o putere mare ca Austro-Ungaria, d'ar chiar un Stat mai mic n'ar tolera, cu drept cuvânt, o asemenea imixțiune.

Atătu și nimic mai mult. D'ar dacă voiți să faceți un pas mai mult pe acest teren foarte periculos, eu v'aș da un consiliu, nu ca ministru, ci ca Român.

Nu facem nici un bine în favoarea Românilor de peste Carpați, când discutăm, când stărnim asemenea cestiuni.

Ori-cari ar fi simțimintele noastre, simțiminte foarte naturale, nu le facem nici un bine prin asemenea discursuri!...

Voci: A! A!

D. Al. Lahovari, ministru de externe: Este modul meu de a privi. P'ote D-vostre să aveți altul. Modul meu de a privi este acesta: mi-e frică, ca toate aceste agitațiuni să nu înăsprască, din contră, din ce în ce mai mult raporturile dintre Români și celelalte nemuri ale monarchiei austro-ungare. Mi-e frică ca un densii să plătască, prin o știrbire mai mare a drepturilor și libertăților lor, aplausele și manifestațiunile ce se fac aci de noi, cari suntem departe de pericol, noi cari nu avem să suferim de aceste urmări.

Acum să mai adaug un cuvânt: D-lor, omeni de nemul nostru, Români, sunt nu numai în Ungaria, sunt și în alte țeri. România independentă nu cuprinde cea mai mare parte a Românilor considerați din punctul de vedere etnic: Români sunt și în Rusia, și în Bulgaria, și în Serbia, și în Turcia...

O voce: Și în Elveția.

D. ministru de externe: Cred, că nu veți cere ca noi să intervenim pe lângă toate aceste țeri și aceste guverne...

D. I. Grădișteanu: N'am cerut intervențiune.

D. ministru de externe: Atunci ce'mi cereți?

D. I. Grădișteanu: Ca să nu fiă guvernul prietn cu acela care asupresce pe Români. (Aplause.)

D. ministru de externe: Atunci am onore să vă răspund, că politica nu se face pe simpatii și pasiuni, ci după interesele țerei bine cunosute și bine cumpănite.

Prin urmare, am onore să vă declar, că dacă nu'mi cereți a interveni în toate țările pe unde sunt Români, cestiunea e sfârșită.

Terminând însă pot să d'ice, în privința dorințelor, cari le-ați exprimat, că și eu cred, că statele cari au Români sub dominațiunea lor se vor convinge, că România sunt un popor leal și credincios, și că este adevăra-

tul lor interes de a-i trata cu dreptate și moderațiune. (Aplause.)

Sedinta dela 8 Decembrie v. 1890.

La ordinea zilei fiind continuarea desbaterii Adresei pe articule, ia cuvântul spre a-și susține amendamentul său:

D. Valerian Urseanu care, după ce se încercă a dovedi, că nu are unitate de idei guvernul actual în politica interioră și după ce polemizează cu d. Lahovary și T. Ionescu, citază pasagiul din Mesagiul, care d'ice, că „raporturile României cu toate puterile sunt din cele mai amicale“, continuă așa:

D'ar, D-lor deputați, dacă se p'ote în adevăr, ca raporturile noastre cu toate puterile să fiă din cele mai amicale, sau cel puțin dacă se p'ote ca aceste raporturi să fiă numai „amicale“, avem destule motive d'a crede, că sunt cauze, sunt împrejurări și motive, cari alterează aceste raporturi și cari fac ca ele să nu fiă amicale d'o potrivă cu toate puterile. În această privință onor. D. Grădișteanu a ridicat deja un v'el...

D'ar onor. D. ministru de externe ne spunea ieri, că a fost surprins de cestiunea pusă de onor. Grădișteanu, care a ridicat acea cestiune la un punct la care nu se aștepta D-sa, și ne-a făgăduit d. ministru, ca aș să aducă dosarul dela ministerul de externe, ca să ne convingă, că relațiunile noastre cu toate puterile sunt de o potrivă bune, și că nu trebuie să bănuim cătu de puțin de vre-o încheiere de convențiune cu vre-o putere în mod isolat; ei bine, regret cu atătu mai mult, că D. ministru n'a venit și n'a adus acel dosar, pe care promisese să-l aducă.

„Elementu de ordine în mijlocul poporilor, cari o încungioră, națiunea română se bucură vedend p'acea Europei deplină...“

Da, D-lor deputați, națiunea română a fost și va fi tot-d'ena un popor de ordine, un element puternic; ea a scit să respingă elementele barbare, cari nic-o-dată n'au reușit să o învingă cu deservire; națiunea română, plină de vitalitate, a scit să-și păstreze naționalitatea în toate forțele și puritatea ei. Ea a adus un mare serviciu Europei centrale, un mare serviciu civilizațiunei. D'ar dacă națiunea română e un element de ordine, bucuria acestei națiuni p'ote să fiă tot atătu de deplină după cum se pretinde c'ar fi p'acea Europei?

Bucuria națiunei române nu p'ote să fiă deplină pe cătu timp o parte din această națiune, o parte din frații noștri sunt espuși a îndura persecuțiunile și neomeniile cele mai mari dela un popor vecin, dela poporul maghiar.

Bucuria noastră nu p'ote fi deplină când vedem omeni, ca venerabilul general Traian Doda, persecutat; când vedem aceleași persecuțiuni și maltratări îndreptate contra celor mai statornici și mai ilustrii reprezentanți ai ardelenilor, cari n'au altă vină decât că voesc să rămână Români și să-și apere naționalitatea lor.

Se p'ote întâmpla ca alții să aibă bucuria deplină; d'ar eu cred, că nici un Român nu există, care să aibă bucuria deplină pe cătu vreme frați de ai noștri vor fi espuși la maltratări din partea unui popor, căruia i-am dat mână de ajutor, care, cu toate acestea, departe de a se p'etruce de principiile civilizațiunei și ale umanității, și bate joc de ele.

Etă ceea-ce, în asemenea condițiuni, nu numai noi reprezentanții națiunei române nu putem să avem o mulțumire deplină, d'ar nici D-nii miniștri nu o pot avea, căci și ei sunt Români; și numai situațiunea, numai pozițiunea lor de miniștri le p'ote impune rezerve, mai cu seamă ministrului de externe, care or de câte-ori ne vorbesce, își amintesc cuvântul evanghelic: „Pune D'omne strajă gurii mele.“ D-sa de multe-ori nu p'ote să arate ceea-ce simte și ceea-ce crede. Noi însă, cari suntem cu deservire liberi în aprecierile noastre, suntem datori să ridicăm glasul în Parlamentul român, ca să protestăm contra acelor cari persecută pe ardeleni și săvîrșesc fapte așa de neomenești în potri fraților noștri de peste Carpați.

D-lor deputați, omeni de Stat ungar se întreabă dacă astăzi mai p'ote fi vorba de o cestiune de naționalitate în Ungaria, și unii miniștri unguri au d'is, că acesta este un anacronism,

deore-ce în regatul ungar nu mai p'ote fi vorba de naționalități.

Ei bine, dacă aceste alegațiuni ar fi fondate, ar trebui ca d'ncolo peste munți să nu se mai găsescă nici un Român. D'ar pe cătu timp noi scim, dimpreună cu totă lumea, că peste Carpați, în Transilvania, ca și în Crișana și Timișana, sunt milioane de Români, nu putem sta indiferenți față cu purtarea provocătoare și puțin amicală a vecinilor noștri.

Ni-se va d'ice cum că n'ar trebui noi să ne amestecăm în afacerile interne ale unui stat vecin, cu care trebuie să stăm în bune relațiuni. E adevărat, D-lor deputați, că dreptul internațional are de obiect garanția independenței fiă-cărui stat; însă nu e mai puțin adevărat, că și drepturile umanității au și ele valoarea lor și preponderența lor.

Și dacă noi, seu unii din noi, reprezentanți ai națiunei române, ne credem în drept și suntem datori, și ca omeni și ca Români, a ridica această cestiune în sinul Parlamentului român și a provoca desbateri asupra ei; dacă ne credem datori să facem această, nu este numai durerea și întristarea ce ne smulge glasul, când vedem cele ce suferă și îndură frații noștri de peste Carpați, d'ar mai este încă p'ilda și încurajarea ce ne-o dă presa cultă și civilizată din Europa; sunt diarele franceze și germane, cari au luat inițiativa și protestă în numele creștinătății și a civilizațiunei contra persecuțiunilor ce îndură Români din partea Maghiarilor, sunt chiar unii omeni de stat ungar cari, vedend pericolul ce p'ote să nască din o asemenea situațiune, atrag atențiunea guvernului ungar și-l sfătuiesc să apuce pe o cale mai dreptă și mai omenosă, și, prin urmare, mai conformă cu interesele ambelor națiuni.

(Va urma.)

SCRILE ZILEI.

Deputați congresuali mireni s'au ales în cercurile aparținătoare la jurisdicțiunea consistoriului din Arad următorii domni, și anume: în cercul Arad: Ioan Popoviciu Deseanu; în cercul Șiria: Aureliu Suci; în cercul Buteni: Petru Truția; în cercul Ienopolea: Georgiu Feieru; în cercul Radna: Ioan Belesiu; în cercul Giula: Dr. Nicolau Oncu; în cercul Halmagi: Dr. Constantin Groza; în cercul Chișineu: Mihai Veliciu; în cercul Lipova: Zeno Mocsonyi; în cercul Vinga: Vincențiu Babeșiu; în cercul Timișora: Paul Rotariu; în cercul Bănat-Comloșiu: Dr. Emil Babeșiu; în cercul Chiseteu: Constantin Radulescu.

Factorii postali de aici au comandat pentru anul nou și carticele germane de gratulare, spre a-le împărți publicului. Imediat după sosirea carticelilor dela Viena — ni-se spune — direcțiunea postală, în urma unei dispoziți ministeriale, a interzis Duminecă tuturor factorilor de a împărți la anul nou carticele germane, confiscându-le și trimițindu-le la B.-Pesta. În Ungaria se se împartă numai gratulați unguresci. *Supienti satis!*

Epidemiă. Diarele din România aduc scirea, că în câte-va sate din districtul Muscel (România) s'a ivit de curend o epidemie, pe care țerani o numesc ciumă. Acastă bolă se manifestă prin nise bube, ce se întind pe întreg corpul și care în câte-va zile omoră pe cel mai puternic om.

Din Câmpulung (Bucovina), se scie, că Românii de acolo, cari după cum scim, sunt în mare majoritate, atătu în populațiune, cătu și în consiliul comunal, au făcut de curend o nouă firmă pentru primăria cu inscripțiune, bine înțeles românească, „Primăria Câmpulung“. La cătu-va din puținii cetățeni de naționalitate străină, li-s'a părut necorectă această procedere îndreptătită și au protestat în consiliul comunal, care protest, natural, că nu a fost luat în considerare. Acum acest câtu-va străin au crezut de cuviință a reclama în această afacere și la guverna-

mentul din Cernăuți, al cărui răspuns încă nu este cunoscut.

O nouă expozițiune. Se scrie din Paris, că societatea „Union Centrale des arts decoratifs”, va aranja în primăvara anului 1892 o expozițiune menită a arăta rolul important al plantei în artă și nesfârșita materie, ce o oferă planta studiului artistului. Această expozițiune va satisface o veche dorință și va aduce un însemnat serviciu pictorial, sculptural și industriei în genere. Expozițiunea va fi instalată într'unul din palatele de pe Câmpul lui Marte.

Invitare la producțiunea și petrecerea arangiată de reuniunea sodalilor români din Brașovul Marți, 25 Decembrie 1890, în ziua de Crăciun, în sala hotelului „Centrală Nr. 1.” Inceputul la 7½ ore seara.—Comitetul. Biletul de intrare 60 cr. Bilete se pot câpăta la casa, la D. D. Eremias, la librăria d-lui N. Ciureu și la Casina română. Ofertele maritimă se primesc cu mulțămite și se vor chita prin diare.

Programa: 1) Musica națională. 2) Corona Moldovei, de N. Popoviciu, coral sodalilor. 3) Declamațiune. 4) Hai Ieliță, de D. Cupșa, coral sodalilor. 5) Musica națională. 6) Solo. 7) Musica națională. 8) „Drumul de feră”, comedie într'un act, de V. Alexandri, jucată de sodali. După producțiune urmează danț.

DIN AFARĂ.

Regina Natalia.

Se scrie din Belgrad, că în întreaga țară domnesce o viață nemulțămire în urma rezoluțiunii majorității radicale adusă în cestiunea memorandului reginei. Deputații, cari votaseră cu opozițiunea liberală și cari pretindeau ca cestiunea divorțului să fie regulată de către adunarea țerei, au primit din partea alegătorilor lor telegrame de felicitare, pe când mai mulți deputați guvernamentali au fost aspru dojenți. D-lă Garașanin și liberalii cred a pute profita din această agitațiune.

Guvernul pentru a isprăvi odată cu această afacere, se dăce că ar fi decis de a ruga pe Regina Natalia să părăsească țera, ér pentru casul când nu s'ar supune de bună voie acestei hotăriri, să fie espulsată.

Regina, dimpreună cu amicii ei au avut în zilele din urmă un consiliu, în care s'a decis unanim să rămână în țera și să nu cedeze decât forței.

Cei de pe lângă Regina dăce, că Natalia este firmă hotărâtă a adresa un manifest către poporul sârbesc, cerându-i a se pronunța față cu atitudinea regenților și a guvernului.

Evreii din Rusia.

Se telegrafiază din St. Petersburg diarului „Journal de Genève”, că aproape toate diarele rusesce apără promulgarea legilor excepționale contra Evreilor, prin nrmătorea argumentațiune: „Este vorba de a alege între populațiunea rurală, în număr de 65 milioane locuitori și între cele două milioane de Evrei.

„Rusia, țera puțin industrială, nefind în stare de a întreține două milioane de Evrei, pe spatele țeranilor, se vede după forța împrejurărilor, constrinsă a da peste frontieră un mare număr de Evrei. „Guvernul rusesce având înaintea ochilor situațiunea în Galiția, România și Ungaria, unde țeranii sunt cu totul ruinați, prin exploatarea din partea prea numărșilor Evrei, s'a hotărât a apăra populațiunea rurală de un astfel de desastru.”

Correspondența „Gaz. Trans.”

Din comitatul Bistrița-Năsăud, Decemvre 1890.

Domnule Redactor! În sfârșit avem și noi Români din această co-

mitată un dar de sărbători: Măria sa Banffy se duce.

O, de s'ar duce cu el și alți câțiva mici tirani colțasi!

Să sperăm! căci dacă se pornesce odată sloiul mare infundat, cei mici se scurg apoi pe urma lui.

Pentru noi Români ceva mai rău decât acesta nu pôte să ne vină; vor fi omeni, cari au trecut și prin alte școle. Școla lui, ah! ciudată școlă. Interesele și plăcerile lui și ale rasei lui sunt sfinte, ale altora mai pot suferi. La el, ca la baba din poveste: fiă țapă fiă capră, numai lapte să dea, — fiă Turc, fiă Tătar, numai fiă Ungur, e bun ori care îi dăce: „Ticălosă măria Ta!”

Luoru ciudat! Elu va fi plecând în credința, că ne-a regulat, și noi rămânem convingși, că rău ne-au încurcat.

Ca comisari peste fonduri și averile grănițaresce atăta ne-a regulat, încât acestea nici-odată n'au fost mai încurcate ca toamai astăzi. Să vă spună cei trecuți prin școla lui Banffy și ajunși la cărmă. Și dacă nu vor spune astăzi, vor spune mâne. Până una altă ridu și se uită de sus, ca zeii din Olimp.

Ca comisari peste păduri atăta ne-a regulat, încât astăzi totu folosul de pe ele îl trag străinii, ér noi băștinași, adevărații proprietari, ne sugem unghiile, și dacă cutezăm a lua un vreasău séu o popra, ne rumpă ou pedepsele, cari se scot cu executori totu în folosul altora.

Ca comite a introdus — în mânia legii — limba maghiară până jos la pătura mai dedesubtă a deregătorilor comunale, și vrednicul séu rudaș, mai zilele trecute cu înăscuta slugărniciă nu sé sfi a trage la răspundere pe toți notarii, cari mai cutéză a trimite concluse de ale reprezentanților comunale în limba română.

Dér ce sé tulbură eu bucuria, care o simte totă suflarea românescă de pe aici, când aude despre plecarea lui Banffy, — cu înregistrarea supărărilor, ce ne-au făcut? Acestu registru lu vor face la timpul séu chiar aceia, cari au fost mai slugarnici, atunci când vor fi turți la părete totu de stăpâni lor. Și acestu timp nu mai pôte să fi departe; prea s'a umplut ocupa; prea multă ferbințelă în cei mici pentru a ne îmbrânci în hațirul celor mari.

La plecare sé-i dăcem și noi: cale bună! și sé-lu asigurăm despre nestrămutatul nostru dor, de a nu-lu mai vedé nici-odată întorsu la noi; îl asigurăm totu-odată, că nici trei pași nu-lu petrecem cu supărare și cu părere de rău, ér dacă i-se va face pranicu de despărțire, acesta se va întâmpla mai multu pentru formă, și din fătăria, ori lingușire.

La Năsăud s'a pus de un timp încoace „cestiunea vicarială” la ordinea zilei.

După catastrofa sângeră delă Feldru, întâmplată în 16 Noemvre a. c., vicarul Grig. Moisil, cu voiă, fără voiă, s'a retras din serviciu, cu atăt mai virtos, ou câtu este prea bătrân de a mai puté suporta greutățile împreunate cu oficiul vicarial. Acestu retragere unii o consideră ca definitivă și postul de vicar ilu consideră ca o fată de măritat, care trebuie pețită cât mai ourendu. Pețitori fiind destui, au început deja a se face planuri, combinațiuni, agitări, coruperi, calumniări contra unora în favorul altora, etc.

Mai multă rivnă și osirdie arată în cauza acesta clica trecută prin școla lui Banffy, deprinsă a impune voița ei în toate afacerile noastre. Acestu clică, pe cum se vorbește, își are deja gata vicarul ei, încinsu cu brău roșu. Dér ore n'ar fi bine să vă mai astempărți o leacă, D-lor? — N'ar fi bine să ne înțelegem cu toții împreună frățesce în cauza acesta? Vicariul este alu nostru, alu tuturor, și dóră nu veți nega dreptul nostru de a vorbi în cauza acesta!?

Postul de vicariu este aici la noi

— pôte mai multă ca ori unde — un post însemnat. Interese bisericesc, cultural, școlare potesce multă bărbăție pentru a fi conduse și apérate cum trebuie. Vicarii la noi au un frumos trecut istoric; prin ei suntem ceea ce suntem. Este dóră interesul și datorința noastră a lucra și a stăru cu toții împreună, ca fiitorul vicariu să fiă de toinicu în totă puterea cuvântului, să fiă om, care sé umble pe picioarele lui proprii, și sé nu se lase purtat ca o mașină orbă de alții, cari sé-lu dea apoi în lături, când le vine bine, om, care sé cunoscă istoria noastră, trecutul nostru, care sé simtă necazurile și durerile noastre, păstoriu, care sé între în mijlocul turmei sale prin ușă deschisă, ér nu sé sară peste gardu.

Din cele ce se petrec până acuma, tare mi-e frică, că vom umbla păcăliți, mai cu semă, decât S. S. Episcopul nostru și s. consistoriu vor face denumirea într'unu mod unilateral, plecând urechia numai la glasurile sirenice ale unei clice octroate în fruntea trebilor noastre prin servilism și lingușiri și nebăgându în semă voia și glasul clerului și alu poporului din vicariatu.

Acestu glas se pôte foarte bine manifesta într'unu sinod mixt vicarial, care trebuie numai decâtu convocat și ascultat.

Nenorocirea sângeră delă Feldru este destul de prospătă pentru a servi de învățatură.

Trebuie datu dóră clerului și poporului ocaziunea de a-și manifesta dorințele într'unu mod limpede, și acesta se pôte numai în sinodu.

Vicariul are sé servescă interesele unui tract și nu ale clicei din pomelnic, care și-a păpat nimbul și nu mai respresentă opiniunea publică de pe la noi.

Să binevoescă cei competenți a ținésemă de acestu avertimentu, pentru ca nu cumva rățăcirea din urmă sé fiă mai rea ca cea dintăiu. S.

Cestiunea ardelenă și foile ungueresce.

„Egyetértés”r, evenindu asupra cestiunei ardelen, publică în numărul séu delă 28 Decemvre unu articolu ne următorul cuprinsu:

„In adevăr, dăce fôia unguerescă, ar fi durerosu pentru noi, decât Ungaria și România ar deveni dușmane, ori decât s'ar ivi chiar și numai suspățiunea despre o asemenea dușmăniă. Cumcă atăt Maghiarii, cât și Români au a se teme de unu inimicu comun, acesta ar trebui s'ou soie politicii români mai bine încă decât noi. România formeză o insulă etnografică în marea Slavilor sud-ostici și continuu este espusă pericolului. Este o greșelă extra-ordinară din partea acelor politici români, cari cunoscându situațiunea patriei lor și voidu a se apăra contra pericolului, pe lângă dușmanii, cari pururea stau la pândă, și-ar mai căuta încă și inimicu închipuți, séu ar sprijini o pornire dușmănosă toamai față cu aceia, la cari ar trebui sé caute solidaritatea de interese. Noi judecăm, că România este o putere prea valorosă pentru apărarea ordinei de dreptu europene, ținem multu la ajutorul, ce l'am puté câpăta din partea ei, dér și Români ar puté sé capete din partea noastră unu ajutoru încă mai mare, de cum ar fi acela, ce ni-l'ar da ei nouă.

Peste totu dăsu, delă ultimul răboiu ruso-turcescu încoace, guvernele României au și procedat foarte corect. Acum însă din anumite semne se pare, că în privința acesta se pregătesce o schimbare, — nu pentru-că dóră naia politicei guvernului ar pleca într'o altă direcțiune, ca până acum, oi pentru-că furtuna mai puternică a agitațiunilor din când în când abate naia din drumul ei natural. In Bucurescu de câtva timp se descoperă ou multă predilecțiune nedreptățile Românilor din Ardél și

cei mai infocați la sânge au și început deja o acțiune sistematică pentru a atrage atențiunea Europei asupra de totului totu noiei „Români irredente” și asupra apăsărei tirane; acești apăsători tirani, se'nțelege, nu sunt alții, decât toți Ungurii.”

După acestea găsesce fôia unguerescă, că e superflu a mai arăta câtud e puținu temeiu moralu séu îndreptățire politică are o asemenea agitațiune în contra Ungurilor. Se preface „Egyetértés”, că nu-și pôte inchipui sé provină turburarea în contra Ungurilor, decâtu dintr'o agitațiune rusescă, și de aceea se miră, că guvernul român „n'are destulă curagiu” séu nu vré sé suprima agitațiunea. Speră în fine fôia unguerescă, că ministeriul de esterne austro-ungar „nu va rămâne indiferent față cu ministriul unui statu vecin, care prin aserțiuni calumniatôre își dă pe față réua sa voiță vis-à-vis de noi?” Așteptăm cu curiositate, dăce fôia unguerescă, sé vedem ce va răspunde guvernul român.

Mulțămite publică.

(Urmare.)

Comitetul parochial subscris aduce prin acestă mulțămite publică pentru sumele incurse delă On. domne și On. domni mai jos însemnați, cari au dăruit la clădirea unei biserici române gr. or. în piața Brașovului:¹)

Prin on. Domni Ioan Eft. Popoviciu și Ioan Gavrilescu parochi în Țințari s'au colectat și au contribuit: On. comună bisericescă din Țințari 10 fl., On. comună politică din Țințari 5 fl., On. domni: Ioan Eft. Popovici parochi 3 fl., Ioan Gavrilescu parochi 2 fl., Ioan Stefan epitrop 5 fl., Ioan Ciolanu collector 2 fl., Grigore Paltineanu învățator 1 fl., Ioan Gavrilă cântăreț 1 fl., Rachira Popescu 1 fl., George Gavrilă 1 fl., Moise Scornea 80 cr., Maria Ios. Grămada 80 cr., Zacheu Anghel 50 cr., George Grămada 50 creșari, Vasiliu Strimtu 50 creșari, Ioan Neguloi 50 cr., Ioan B. Popă 70 cr., Bucur Popă 70 cr., Iosif Negură 80 cr., Ioan D. Mamină 70 cr., Nicolae I. D. Mamină 70 cr., Vasile Stefan 70 cr., Nicolae Pușcaș 70 cr., Iosif Urdea sen. 50 cr., Ioan Ciolanu sen. 40 cr., Tanase Samoilă 40 cr., Simeon Olteanu 40 cr., Vasile Buta 35 cr., Ioan St., Grămadă 35 cr., Toma Mamină 35 cr., Ioan Stefan Popă 35 cr., Moise Scorția 35 cr., Iosif Gojman 35 cr., Vidua Paraschiva I. Neagoe 35 cr., Iosif B. Stefan 30 cr., Ioan T. Olaranoș 30 cr., Pavel Popă 30 cr. Și delă mai mulți parochieni 27 fl., în totalu 71 fl. 55 cr.

(Va urma.)

Brașov, 15/27 Decemvre 1890.

Comitetul parochial român gr. or. din cetatea Brașovului.

Bartolomeiu Baiulescu Nicolae Pilția
preș. notaru

DIVERSE.

Bani noi în China. In marele imperiu alu Chinei până acuma nu erau bani bătuți după sistemul europen. In circulațiunea locală folosiau nisce bani mărunti de aramă (cheș), ér în comunicațiunea esternă numai nisce valori nominale, așa numitul tael, care corespunde la 5 shilling séu unu dolaru american de argint. Cele mai de multe ori se întâmplă, că neguțatorii duc cu sine rude de argint și, după trebuință, taiă din ele părți mai mari ori mai mici, câtă adecă valorează obiectul cumpărat. Acum însă guvernul chinezesc voesce sé introducă sistemul europen în bani și în valute, și spre acestu scop va bate dolaru chinezesc de argint cu chipul bălaurului, — emblema imperiului chinezesc.

¹) On. domni, cari au primit liste de colectare, sunt rugați a trimite rezultatul, deorece trebuie sé așternem socotealele.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interimal: Gregoriu Maior.

Cursul pieței Brașov

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Bancnote românești, Argintă românească, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la burza de Viena

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Renta de aur, Renta de harti, Imprumutul căilor ferate, etc.

Nr. 15037-1890.

483,1-1

PUBLICAȚIUNE

relativă la darea pentru câni pe anul 1891. In conformitate cu statutul pentru câni în vigore teritoriul orașului Brașov...

Pentru câni de lanț, cari păzesc curtea etc. și pentru câni ciobănești se plătesc pe an dare de 25 cr., pentru ceilalți câni însă câte 2 fl.

Darea aceasta are a se plăti odată pe anul întreg, la procurarea mărci pentru câni; plățirea în rate nu se aplică. Neplătindu-se darea, cănele se prinde și se omără.

Acăsta se aduce la cunoștință publică.

Brașov, 28 Decembrie 1890.

Magistratul orașenesc.

Numere singuratic din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerației să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscut tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrație în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul de persoane: 10 ore 32 minute sera. Trenul accelerat: 2 ore 43 minute după amez. Trenul omnibus: 4 ore dimineța.

2. Dela Brașov la București:

Trenul de persoane: 5 ore 30 minute dimineța. Trenul accelerat: 2 ore 33 minute după amez. Tren de mărfuri cu vagoane de persoane: 12 ore 23 min. după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane: 5 ore 20 minute dimineța. Trenul accelerat: 2 ore 23 minute după amez. Trenul omnibus: 10 ore 31 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accelerat: 2 ore 13 minute după amez. Trenul de persoane: 10 ore 17 minute sera. Trenul de mărfuri cu vagoane de persoane: 4 ore 20 min.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapesta, Brașov, Sibiu, etc. Includes columns for train type, departure/arrival times, and prices.